

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie – Belgien) – brottmål mot Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA**

(Mål C-359/16) <sup>(1)</sup>

**(Begäran om förhandsavgörande — Migrerande arbetstagare — Social trygghet — Tillämplig lagstiftning — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 14 led 1 a — Utstationerade arbetstagare — Förordning (EEG) nr 574/72 — Artikel 11.1 a — E 101-intyg — Bevisvärde — Intyg som erhållits eller återopats på ett bedrägligt sätt)**

(2018/C 123/03)

Rättegångsspråk: nederländska

**Hänskjutande domstol**

Hof van Cassatie

**Parter i brottmålet vid den nationella domstolen**

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

Ytterligare deltagare i rättegången: Openbaar Ministerie

**Domslut**

Artikel 14 led 1 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 631/2004 av den 31 mars 2004, och artikel 11.1 a i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, ska tolkas så, att när institutionen i den medlemsstat till vilken arbetstagarna har utstationerats har vänt sig till den institution som har utfärdat E 101-intygen och – mot bakgrund av de uppgifter som framkommit i samband med en rättslig utredning som visat att dessa intyg har erhållits eller återopats på ett bedrägligt sätt – lämnat in en begäran om omprövning samt begärt att intygen ska återkallas, och när den utfärdande institutionen har underlåtit att beakta dessa uppgifter vid prövningen av huruvida det funnits fog för att utfärda dessa intyg, så kan den nationella domstolen inom ramen för ett förfarande som har inletts mot de personer som misstänks för att ha använt sig av utstationerade arbetstagare försedda med sådana intyg, bortse från intygen om den – på grundval av dessa uppgifter och med beaktande av de garantier som följer av rätten till en rättvis rättegång och som gäller för dessa personer – finner att det förekommit ett sådant bedrägeri.

<sup>(1)</sup> EUT C 335, 12.9.2016.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland**

(Mål C-380/16) <sup>(1)</sup>

**(Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 73 — Beskattningsunderlag — Artiklarna 306–310 — Särskild ordning för resebyråer — Uteslutande av försäljning till beskattningsbara företag från denna ordning — Fastställande av ett allomfattande beskattningsunderlag för en viss period — Oförenligt)**

(2018/C 123/04)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter**

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Owsiany-Hornung och M. Wasmeier)